

OPERA

KRAKOWSKA

Córka źle strzeżona

Peter Ludwig Hertel

La Fille mal garçée

Peter Ludwig Hertel

Córka źle strzeżona

SEZON 2005/2006

DYREKTOR NACZELNY
GENERAL DIRECTOR

Piotr Rozkrut

OPERA KRAKOWSKA - INSTYTUCJA KULTURY
WOJEWÓDZTWA MAŁOPOLSKIEGO
THE KRAKÓW OPERA - CULTURAL INSTITUTION
OF MAŁOPOLSKA REGIONAL GOVERNMENT

Peter Ludwig Hertel

Córka źle strzeżona
La Fille mal gardée

Balet w 2 aktach / Balet in two acts
Libretto Jean Dauberval

REALIZATORZY / REALIZATION

Choreografia, Inscenizacja / Choreographer, Staging
Henryk Konwiński

Kierownictwo muzyczne, Dyrygent / Music Director, Conductor
Piotr Sułkowski

Scenografia / Set Designer
Jan Bernaś

Prapremiera / World première
Berlin, 7 XI 1864

Premiera polska / Polish première
Warszawa, 4 VI 1887

Premiera w Krakowie / Première in Kraków
7 V 2006

Scena w gmachu Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie
The Stage at the J. Słowacki Theater in Kraków

WSPÓŁPRACA REALIZATORSKA / COOPERATION

Asystent Choreografa / Choreographer Assistant

Elena Korpusenko

Kierownik Zespołu Baletu / Ballet Leader

Alina Towarnicka-Niedzwiedź

Pedagog Baletu / Ballet Tutor

Victor Korpusenko

Akompaniator Baletu / Ballet Accompanist

Ludmiła Tułacz

Inspicjent / Stage Manager

Agnieszka Surczyńska

Opieka Pedagogiczna Studia Baletowego

Ballet Studio Pedagogical Custody

Wioletta Maciejewska

TREŚĆ BALETU

Akt I

Obraz 1

Ranek na farmie wdowy Simone. W obejściu Kokoszka wyprowadza z kurnika kurczęta na spacer.

Z domu wychodzi Liza, a wnet także jej matka, wdowa Simone, która usiłuje niezbyt skora do pracy córkę przymusić do codziennych obowiązków, od których pragną ją odciągnąć dziewczęta z sąsiedztwa i zakochany Colin.

Wdowa Simone, która ma plany matrymonialne wobec córki, przegania kochanego przez Lizę Colina. Z radością wita natomiast bogatego sąsiada Tomasza i jego syna Alaina, za którego pragnie wydać córkę.

Jest pora żniw – wynajęci przez wdowę żeńcy udają się do pracy na pole.

Obraz 2

W łagodnym pejzażu pojawiają się: Kokoszka strofująca niesforne Koguciki (kurczęta rodzaju żeńskiego są jak zawsze posłuszne), Colin i dziewczęta. Później bogaty Tomasz, wdowa Simone, Liza i rozbrykany Alain.

Obraz 3

Żniwa. Po pracy radosna zabawa. Na ściernisku spotykają się wszyscy już poznani. Liza i Colin mimo przeszkód są znowu razem. Rozsierdzona wdowa Simone przerywa im spotkanie. Gniew matki ustaje, gdy Liza, zachęcona przez dziewczęta, oddaje się wspólnej zabawie. Ogólną radość przerywa burza.

Projekt kostiumu notariusza

Akt II

Obraz IV

Matka i córka wracają przemoczone do domu. Podczas przedzenia wełny, wdowę morzy sen, zaś Liza flirtuje przez okno z Colinem. Przebudzenie wdowy przerywa amory młodych. Przybywają zniwiarze z tradycyjnymi snopami zboża; otrzymują zapłatę za pracę i idą dalej świętować. Wdowa Simone podąża za nimi, nakazując Lizie by zajęła się porządkami.

Córka źle strzeżona

Zakochana Liza oddaje się marzeniom, nie zdając sobie spraw z tego, że z ukrycia obserwuje ją Colin. Powrót matki przerywa czułe sam na sam. Liza ukrywa Colina w swojej sypialni. Matka podejrzewając krnąbrną córkę, że spotkała się ponownie z ukochanym, za karę zamyka ją właśnie w sypialni.

Przybywają Tomas z Alainem i notariuszem, aby podpisać kontrakt ślubny. Podpisy zostają złożone. Simone wręcza Alainowi klucze do sypialni Lizy. Konsternacja wszystkich, gdy w otwartych drzwiach ukazują się Liza i Colin.

Projekty kostiumów Colina i Lise

LA FILLE MAL GARDÉE

Act I

Scene I

A morning on widow Simone's farm. A hen is leading her chicks for a walk.

Lise is leaving the hut, and soon her mother, Simone, follows her. Simone is trying to make her unwilling daughter carry out daily chores. Lise's neighbourhood friends and Colin, who fell in love with Lise, want her to join them.

Simone, who is planning on her daughter's marriage, chases out Colin. She is happy to see, however, her rich neighbour Thomas coming with his son Alain, the latter is chosen by Simone for her daughter.

It is harvest time, and the harvesters hired by the widow set out to work in the field.

Scene 2

The hen is scolding a naughty rooster (female chicks are obedient as always), Colin and village girls appear on the background of a rural landscape. They are followed by Thomas, Simone, Lise and frolicsome Alain.

Scene 3

Harvest time. People are playing joyfully after work. All the protagonists meet on the stubble field. Lise and Colin are together again despite obstacles. Simone is angry to see them and stops their meeting. Simone feels better when Lise, encouraged by girls, joins the fun. A storm scatters the dancers.

Act II

Scene IV

The mother and daughter are walking back home completely soaked. During wool spinning, the widow is overcome by sleep, while Lise is flirting with Colin standing behind the window. Simone awakes to interrupt the lovers courting. Harvesters arrive with sheaves. They are paid for their work, and leave to celebrate. Simone follows them, ordering Lise to tidy their home.

Lise is daydreaming, without noticing that she is observed by Colin. Her mother's return interrupts their tender meeting. Lise hides Colin away in her bedroom. Her mother suspects that her stubborn daughter has seen her lover again, and locks her up in the same bedroom.

Thomas arrives with Alain and a Notary to sign a marriage contract. Signatures are affixed on the document. Simone hands over the bedroom keys to Alain. Everybody is surprised to see Lise and Colin when the door opens.

Projekt kostiumu wdowy Simone

Muzyka i taniec czyli *Córka źle strzeżona*

Stworzenie prawdziwej komedii baletowej, która prowokowałaby widzów do śmiechu, jest sprawą niezmiernie trudną, znacznie trudniejszą niż poważne odmiany widowiska baletowego. Dlatego właśnie dobra komedia jest w światowym repertuarze baletowym rzadkością i może liczyć zawsze na długi żywot. *Córka źle strzeżona* na krakowskiej scenie jest pierwsza realizacja tego popularnego od XVIII wieku baletu. Muzyka Petera Ludwiga Hertla uzupełniona została o fragmenty z dzieł G. Rossiniego *Włoszka w Algierze*, *Wilhelm Tell* i uwerturę *Jedwabna drabinka*.

Janina Pudełek, historyk baletu tak pisze o okolicznościach powstania dzieła*: „Dyrektor i choreograf znanego teatru francuskiego w Bordeaux, Jean Dauberval, wyszedłszy pewnego dnia na spacer przypadkowo zatrzymał się przed witryną sklepu szklarza i zobaczył na niej kolorowaną litografię, przedstawiającą wiejskiego parobka uciekającego w popłochu z chaty, której właścicielka, rozsierzona starsza pani, ciskała za nim kapelusz, a scenie tej przyglądała się szlochając młoda dziewczyna. Tak wedle starej anegdoty zrodził się pomysł *Córki źle strzeżonej*, baletu, który po swej premierze 1 lipca 1789 r. cieszy się

Projekt kostiumu kogucika

do dziś nie słabnącym powodzeniem stanowiąc najstarszą i jedną z najpopularniejszych pozycji światowego repertuaru baletowego. Jest to zjawisko tak niezwykle w sztuce, która wedle opinii sir Frederica Ashtona, jednego z najwybitniejszych choreografów XX w., starzeje się szybciej aniżeli codzienna gazeta, że warto się zastanowić nad powodami tej wyjątkowej długowieczności dzieła i jego niezmiennie doskonałej kondycji. Dla współczesnych *Córka* była atrakcyjna przede wszystkim dlatego, że w powodzi mitologicznych i wyszukanie literackich w doborze treści baletów stanowiła wyjątek nie tylko jako opowieść o ludziach bliskich tym, którzy zasiadali na widowni, ale i jako znakomita, pobudzająca do żywiołowego śmiechu komedia. O trwałym powodzeniu dzieła zdecydowały jednak jeszcze inne walory: uniwersalna treść baletu, dająca się łatwo przełożyć na język ruchu, język tańca i nie starzejący się, bezpretensjonalny, ale dobrego gatunku humor, przekazany poprzez perypetie świetnie nakreślonych sylwetek bohaterów ze znakomitą rolą wdowy Simone, wykonywanej od początku przez mężczyznę. Któż z nas nie uwielbia rozumieć bez pomocy drukowanego libretta wszystko, co dzieje się na baletowej scenie i któż z nas nie marzy, by się serdecznie tym ubawić? Wbrew pozorom są to jednak bardzo wygórowane wymagania. Może im sprostać tylko taki artysta, który doskonale zna zalety i zakres możliwości języka tańca, języka ruchu i ma pełną świadomość tego, co można, a czego po prostu nie da się opowiedzieć tym językiem. No i został przez naturę obdarzony nie tylko dużym poczuciem humoru, ale i szczególnym talentem przekazywania go innym poprzez akcję sceniczną. O ileż łatwiej bywa w teatrze doprowadzić widzów do łez, aniżeli wywołać spontaniczne wybuchy śmiechu. A już najgorzej bywa w tych ostatnich przypadkach z teatrem baletu, w którym prawdziwy, spontaniczny humor bywa zjawiskiem tak rzadkim, że gdy się wreszcie pojawi, prowadzi czasem do zaskakujących reakcji: publiczność baletowa krępuje się śmiać na balecie! *Córce źle strzeżonej* udało się skutecznie pokonać te wydawałoby się - nie do przewyciężenia trudności i przez przeszło dwa wieki cieszy się powodzeniem u kolejnych pokoleń widzów.

Obsada / Cast

Lise

Agnieszka Wolna

Colin

Sebastian Solecki

Wdowa Simone

Kazimierz Cieśla

Alain

Marek Kobielski

Thomas

Andrzej Biegun

Notariusz

Stanisław Knapik

Przyjaciółki

Karolina Cichy
Magdalena Malska
Olga Shydłowska
Bożena Kołodziejczak
oraz
Maja Witkowska
Wioletta Maciejewska
Marta Żurawska-Kobielska
Marzena Biesiadecka
Agnieszka Krajewska
Elena Korpusenko
Karolina Sommer*
Julia Szatan*
Julia Pycińska*
Anna Majerczyk*
Agnieszka Jachym*
Kamila Wojtys*

Obsada / Cast

Przyjaciele

Arkadiusz Gołygowski
Victor Korpusenko
Igor Wroniecki
oraz
Tomasz Szaro
Tomasz Wojciechowski
**Łukasz Wadowski
**Arkadiusz Siwczyk
**Rafael Henrique Scardazan Heeren
**Wojciech Płocica

Kura

Marzena Biesiadecka

Kogucik

*Kacper Sarnek
*Magdalena Migdałek

Kurczęta

*Oksana Balatsko
*Ariadna Herzig
*Wiktoria Jachym
*Katarzyna Lisztwan
*Gabriela Pierzchała
*Wiktora Sado

**Orkiestra Opery Krakowskiej
The Kraków Opera Orchestra**

* uczniowie Studia Baletowego
** tancerze Zespołu Pieśni i Tańca
Nowa Huta

Czas trwania spektaklu
Running time: 2 h

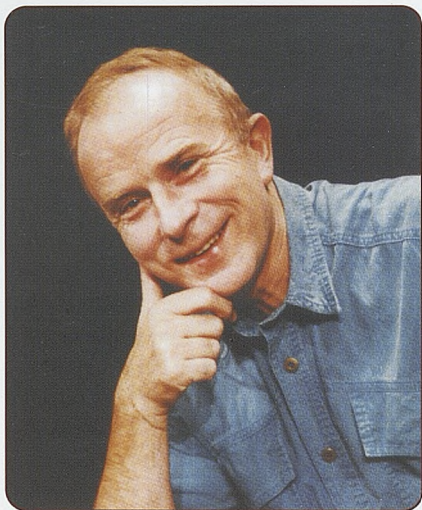

Projekt kostiumu Thomasa

Badacza, który chciałby spisać szczegółowo dzieje wędrowek i różnorodnych wcieleń tego dzieła, czekałby jednak trud wypełnienia kilkuset stron. Z konieczności więc wypadnie ograniczyć się do zaprezentowania jedynie zasadniczych punktów tej niezwyklej historii. O premierze zachowało się bardzo niewiele wiadomości: znany jest szczegółowy scenariusz; wiemy, że rolę Lizy tańczyła Mile Theodore, żona Daubervala, a towarzyszyła całości składanka różnych popularnych melodii. Wielki i długotrwały sukces odniosła wersja, przygotowana przez ucznia Daubervala, Jeana Aumera, dla Opery Paryskiej, która od premiery 7 listopada 1828 wystawiana była aż do 1854 r. stając się wzorem dla niezliczonej ilości przeróbek i naśladowań. Dla tej wersji partyturę skompilował Louis Herold. Jedną z głośniejszych interpretacji była wersja Julesa Penota, wystawiona w Petersburgu 24 października 1854 r. Warto tu też wspomnieć o premierze Paula Taglioniego, syna wielkiego Filipa i wieloletniego

choreografa opery berlińskiej, z 7 listopada 1864 r. choćby z tego względu, że powstała do niej nowa partytura Petera Hertla, która stała się podstawą inscenizacji Mariusa Petipy i Lwa Iwanowa dla carskiego teatru w Petersburgu z 15 grudnia 1885 r. Ta właśnie inscenizacja, znana pod zmienionym tytułem *Daremną ostrożność*, przetrwała burzliwe czasy przełomu wieków i w większym lub mniejszym stopniu stała się punktem wyjścia do niemal wszystkich XX-wiecznych wersji, które wraz z szeroką ekspansją rosyjskiego baletu pojawiły się w wielu zakątkach świata. W oryginalnym kształcie prezentował ją od 1912 r. zespół słynnej baleriny Anny Pawłowej. Jedną z wybitniejszych inscenizacji rosyjskich stała się premiera *Córki* w nowojorskiej American Ballet Theatre, przygotowana w 1940 r. przez Bronisławę Niżyńską. Balet ulegał również ewolucji w Związku Radzieckim. Do najlepszych opracowań należały inscenizacje Aleksandra Gorskiego, Asafa Messerera i Leonida Ławrowskiego. Od połowy XX w. pojawił się nowy kierunek korzystania z tego arcy-baletu: samodzielne interpretacje, w których odcień humoru wypływał z narodowych skłonności twórcy i zapotrzebowań jego publiczności. Na tym tle oryginalnością podejścia wyróżniły się dwie premiery: kubańska i angielska. Twórczynią pierwszej, z 1952 r., była Alicja Alonso, nie tylko znakomita balerina, utalentowana organizatorka Narodowego Baletu Kubańskiego, ale i wnikliwa, kulturalna odtwórczyni starych, wartościowych dzieł w możliwie wiernych oryginałowi kształtach. Najznakomitsze rezultaty osiągnęła w przypadku *Giselle* i właśnie *Córki źle strzeżonej*. Natomiast młodsza o osiem lat wersja angielska z 28 stycznia 1960 r. autorstwa Fredericka Ashton, stała się autentycznym światowym bestsellerem, powielanym niemal we wszystkich częściach świata. Mimo nawiązania do rosyjskich tradycji poprzez osobę konsultantki, Tamary Karaswiny, głośnie baleriny diagilewowskich Baletów Rosyjskich, artystyczny geniusz autora, jego subtelne, pełne wdzięku i prostoty poczucie humoru sprawiło, że jego *Córkę* można śmiało zaliczyć do arcydzieł XX-wiecznego baletu światowego”.

* wykorzystano fragment eseju autorstwa J. Pudełek "Córka źle strzeżona. Szkic z dziejów jej scenicznego żywota", pochodzący z programu do spektaklu *Córka źle strzeżona* Opery Śląskiej w Bytomiu (2001)

Henryk Konwiński - choreografia, inscenizacja

Urodzony w Poznaniu. Zadebiutował jako tancerz na scenie Opery poznańskiej. W początkach swojej kariery, jako utalentowany solista tańczył z gwiazdami baletu: B. Karczmarewicz, A. Deręgowską, O. Sawicką, W. Milonem i E. Kopruckim. Pracował pod kierunkiem m.in.: F. Parnella, S. Miszczyka, W. Borkowskiego, E. Paplińskiego, T. Kujawy i C. Drzewieckiego, który miał duży wpływ na pojmowanie przez H. Konwińskiego sztuki choreograficznej. Doświadczenia pedagogiczne zdobył jako kierownik artystyczny Szkoły Baletowej w Bytomiu, a także kierując zespołami baletowymi w Teatrze Wielkim w Poznaniu i w Operze Śląskiej w Bytomiu. Liczne podróże artystyczne zawiodły H. Konwińskiego do Addis Abeby i Hawany, gdzie spotkał się z A. Alonso. Przebywał także na stypendium w Het Nationale Ballet w Amsterdamie, Nederlands Dans Theater w Hadze. W Brukseli uczestniczył w pracach zespołu Bejarta. Swój warsztat doskonalił w Petersburgu i w Indiach (Delhi). Artysta współpracował z Telewizją Poznańską (*Alfabet rozrywki*) i Telewizją Katowicką (m.in. *Żywoty instrumentów*). W wieloletniej karierze artystycznej współpracował z teatrami operowymi i dramatycznymi w Polsce i za granicą. Jego realizacje zostały uhonorowane dziesięcioma statuetkami Złotych Masek, m. in. za spektakle baletowe: *Córka źle strzeżona* (Opera Śląska). Zrealizował liczne balety klasyczne i współczesne. Są wśród nich zarówno wielkie widowiska jak i kompozycje o kameralnym, studyjnym charakterze. W Teatrze Wielkim w Poznaniu na szczególną uwagę zasługują: *Romeo i Julia* Prokofiewa z udziałem

O. Kozimali w roli tytułowej. Na scenie Opery Śląskiej zrealizował: *Stworzenie świata* Pietrowa, *Jezioro łabędzie* Czajkowskiego, *Harnasie* i *Stabat Mater* Szymanowskiego. Ważną realizacją stał się balet *Ad Montes* do muzyki Wojciecha Kilara, oraz dowcipnie interpretujący muzykę Straussa balet *Czar Straussa*. Na scenach Poznania i Bytomia: *Carmen* Bizeta – Szczedriny, *Pan Twardowski* Różyckiego, *Coppelia* Delibes'a, *Królowna Śnieżka* Pawłowskiego, *Dziadek do orzechów* Czajkowskiego, *Epitafium* Szeligowskiego. W Teatrze Wielkim w Warszawie: *Wariacje na temat Franka Bridge'a* Brittena, Symfonię g-moll Mozarta, *W górę w dół* Kilara oraz *Tańce połowieckie* w *Kniazu Igorze* Borodina, pokazywane m.in. w Theatre Champs Elysee w Paryżu. Jako reżyser operowy stworzył w Operze Śląskiej w Bytomiu cieszące się powodzeniem *Traviatę* i *Salome*. Z każdym rokiem powiększa się lista przedstawień z gatunku „grand opera”, lecz również opery komiczne i operetki realizowane z wyjątkowym zmysłem humoru: *Juliusz Cezar* w Operze w Krakowie, *Czarodziejski flet* w Warszawie (Teatr Roma), *Ernani*, *Rigoletto*, *Gioconda*, *Straszny dwór*, *Cyrulik sewilski*, *Zemsta nietoperza*, *Hrabina Marica*, *Wesoła Wdówka*, *Bal w Savoy'u*, *Così fan tutte*, *Madama Butterfly*. Opery pod kierownictwem muzycznym Napoleona Siessa i w reżyserii H. Konwińskiego otrzymały najlepsze ogólnopolskie oceny, a choreografia do *Nocy Walpurgii* została uznana przez krytyków za wybitną. Jest zapraszany do współpracy przez teatry dramatyczne z całej Polski i zagranicy. Autor reżyserii do spektakli: *Kram z piosenkami*, *Zielony Gil*, *Calineczka*, *Oklahoma*, *Kopciuszek*. Tworzy mistyczne choreografie do widowisk Teatru „A”: *Pelikan* prezentowanego w czasie trwania Światowych Dni Młodzieży w Kolonii, oraz *Apokalipsa* w Ruinach Teatru Miejskiego w Gliwicach, *Iwony Księżniczki Burgunda* oraz *Krzeseł*. Nagrodzone Złotymi Maskami: choreografie do *Operetki* Gombrowicza w Teatrze Zagłębia, inscenizacja i choreografia Szkoły Błaznów. W studenckim Teatrze „Nurt” w Poznaniu, współpracując z reżyserem Januszem Nyczakiem, zrealizował prapremierę światową *Operetki* Gombrowicza. Autor choreografii do musicali: *Skrzypek na dachu*, *Cabaret*, *Pocałunek Kobiety Pajaka*, *Rocky Horror Schow*, *Dyzma* w Teatrze Rozrywki w Chorzowie oraz *Evita* w Teatrze Muzycznym w Gdyni, a także widowiska plenerowe: *Gioconda*, *Widma*, *Carmina Burana*, *Straszny dwór* w Hali Ludowej we Wrocławiu, krakowska *Halka* (Skatki Twardowskiego).

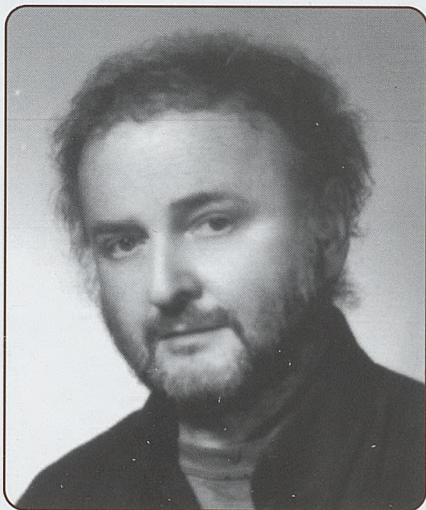

Piotr Sułkowski - kierownictwo muzyczne, dyrygent

Dyrygent i kierownik muzyczny sceny impresaryjnej Opery Krakowskiej, dyrektor muzyczny oraz pierwszy dyrygent Opera Wildwood Festival w Little Rock AR (USA), założyciel i dyrektor Orkiestry Kameralnej *Forum Sinfonia*. Pierwszy gościnny dyrygent *Signature Symphony* Tulsa Oklahoma USA. Ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie: na Wydziale Wychowania Muzycznego (1993), później dyrygentury (1996) w klasie prof. J. Katlewicza. Podczas studiów doskonalił swoje umiejętności jako stypendysta Internationale Bachakademie na kursach mistrzowskich prowadzonych przez Helmutha Rillinga i Johna Eliota Gardinera w Niemczech, a także w USA, jako stypendysta Oregon Bach Festival. Otrzymał Stypendium Twórcze Prezydenta Miasta Krakowa. Oprócz aktywnej działalności koncertowej jaką prowadzi wraz z *Forum Sinfonia*, uczestnicząc w krajowych i międzynarodowych koncertach oraz festiwalach (m.in. USA, Wielka Brytania, Niemcy, Francja, Hiszpania, Belgia), współpracuje z wieloma orkiestrami (m.in. *Sinfonia Varsovia*, *Tupelo Symphony Orchestra*, *Signature Symphony*), a także zajmuje się pracą dydaktyczną. Od 1993 roku prowadzi chór i orkiestrę Państwowej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej im. F. Chopina w Krakowie. W repertuarze posiada m.in. opery: *Norma*, *Łucja z Lammermoor*, *Czarodziejski flet*, *Cyrulik sewilski*, *Rigoletto*, *Don Pasquale*, *Cyganeria*, *Tosca*, *Madame Butterfly*, *Carmen*, *Nabucco*, *Faust*, *Traviata*, *Jaś i Małgosia*, *Straszny dwór*, *Ubu Rex*, *Czarna Mask*, *Gwałt na Lukrecji*, musicale: *Człowiek z La Manchy*,

Córka źle strzeżona

Skrzypek na dachu, Oklahoma oraz balety: *Dziadek do orzechów, Córka źle strzeżona*. Prowadzi impresariat artystyczny SINFONIA, jest współautorem cyklu „Muzyka bez granic – Małopolskie spotkania z muzyką...” oraz cyklu edukacyjnego dla młodzieży „Muzykomania”. Organizator i manager Międzynarodowego Konkursu „Wiosna Młodych Kameralistów” odbywającego się od 2001 roku w Krakowie.

Jan Bernaś - scenografia

Absolwent Liceum Techniki Teatralnej w Warszawie oraz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (Wydział Malarstwa i Grafiki oraz Wydział Konserwacji Dzieł Sztuki). Indywidualnie studiował scenografię pod kierunkiem prof. A. Kreutz-Majewskiego. Autor ponad 50 realizacji scenograficznych dla telewizji polskiej oraz teatrów niemieckich, francuskich, holenderskich, belgijskich. Przygotował scenografię i kostiumy m.in. do spektakli: *Czarodziejski flet*, *Faust*, *Romeo i Julia*, tryptyk oper Haendla, *III Symfonia* Góreckiego, *Warszawianka* Wyspiańskiego oraz licznych spektakli dla Opery Śląskiej: *Salome*, *Dama Pikowa*, *Król Roger*, *Straszny dwór*. Współpracował m.in. z: Kazimierzem Dejmkiem, Andrzejem Kreutz-Majewskim, Conradem Drzewieckim, Ludwikiem René. Dla Opery Krakowskiej zrealizował scenografie do spektakli: *Student żebrak* oraz *Juliusz Cezar* (w reżyserii Henryka Konwińskiego). Aktualnie współpracuje z Operą Bałtycką w Gdańsku, z Operą Śląską, a także z teatrami operowymi w Warszawie, Bydgoszczy, Łodzi, Poznaniu i Krakowie.

OPERA
KRAKOWSKA

Dyrektor Naczelny
Piotr Rozkrut

OPERA
KRAKOWSKA
ul. Lubicz 48
31-512 Kraków
tel.: 012 628 91 01
fax: 012 628 91 03
www.opera.krakow.pl

REZERWACJA / RESERVATION

Rezerwacja biletów grupowych,
informacja o repertuarze,
zawieranie umów abonamentowych
ul. Lubicz 27, tel.: 012 628 91 13, 15
fax 012 628 91 11
e-mail: bilety@opera.krakow.pl

KASA BILETOWA / BOX OFFICE

SCENA OPEROWA / OPERA STAGE

w gmachu Teatru im. J. Słowackiego,
Plac Św. Ducha 1

tel.: 012 421 16 30, 012 424 45 28

kasa czynna:

poniedziałek, piątek, sobota

10.00 - 13.00, 16.00-19.00

wtorek, środa, czwartek:

13.00-18.00

niedziela: 12.00-19.00

Kasa akceptuje karty kredytowe

Box Office accepts major credit cards

SCENA PWST / STAGE PWST

IM. ST. WYSPIAŃSKIEGO

ul. Straszewskiego 22

tel. 012 430 15 92

sprzedaż biletów na

spektakle Opery Krakowskiej

- godzina przed spektaklem

Redakcja programu / Editing: **Katarzyna Woźniak**

Tłumaczenie / Translating: **Henryk Zwolski**

Opracowanie graficzne, skład i łamanie / Artwork and Layout: **Dariusz Bębnowski**

Wykorzystano projekty kostiumów i scenografii autorstwa **Jana Bernasia**

Druk / Printing: **BTL Service**

Fotografie / Photographs: Archiwum Opery

Wydawca / Publisher: Opera Krakowska, Kwiecień / April 2006

Córka źle strzeżona

Opera Krakowska
instytucja kultury
Województwa
Małopolskiego

Sponsorzy / Sponsors

Arlecchino

Partner

Stowarzyszenie
Miłośników
Opery
Krakowskiej

Patronat medialny / Media Patrons

DZIENNIK POLSKI

KARNET

boccard polska

RUROCIĄGI PRZEMYSŁOWE, URZĄDZENIA I INSTALACJE PROCESOWE

BOCCARD POLSKA Sp. z o.o.
30-702 Kraków, ul. Romanowicza 6
Tel. [+48 12] 423 64 47, 423 54 77
Fax [+48 12] 656 35 15
E-mail boccard@boccard.pl
www.boccard.pl

Z dumą wspieramy polską kulturę

Mecenas
Kultury
2003

Mecenas
Kultury
Krakowa
2004

Mecenas
Filharmonii
Narodowej
2005

Bank BPH

P/C25/ 2006/ 33

Makieta nowego gmachu
Opéry Krakowskiej
fot. Janusz Leśniak

O P E R A
K R A K O W S K A

ul. Lubicz 48
31-512 Kraków
tel.: 012 628 91 01
fax: 012 628 91 03
www.opera.krakow.pl